

Æresmedlemmer i Den norske patologforening 2012

Etter begrunnelse og innstilling fra Styret i DNP ble følgende kandidater utnevnt ved akklamasjon av Årsmøtet 9.3.2012.

1. Leif Bostad, født 1946.

Bostad avla medisinsk embedseksamen ved Universitetet i Bergen 1972. Han ble utdannet patolog i Tromsø (1980) hvor han arbeidet som overlege fra 1979 -1992, i perioden 1982-85 som sjef for avdelingen.

Bostad ble deretter rekruttert til Universitetet i Bergen og har fra 1992 og til i dag vært 1. amanuensis ved Gades institutt og overlege ved Haukeland universitetssykehus som leder av nefropatologi.

Bostad har vært grunnleggende engasjert i diagnostisk patologi og er en ener i faget. Han har drevet utstrakt konsultativ virksomhet innenfor de fleste diagnostiske felt. Han har sittet i mange faggrupper innenfor ulike områder både nasjonalt og internasjonalt, særlig nyrepatologi og hematopatologi.

Fra 1992 har Bostad ledet patologidelen ved *Det norske nyrebiopsiregisteret* og vært nasjonal referansepatolog. Han gjennomgår alle nyrebiopsier og data fra disse er inkludert i registeret som grunnlag for forskning og flere doktorgrader. Bostad har i mange år vært leder av *Nasjonalt kompetansesenter for nefropatologi*.

I Patologforeningen har Bostad vært nestleder i to perioder, han ledet Kvalitetsutvalget i en årrekke, og var lenge medlem av Spesialitetskomitéen. Han har vært medlem i flere kodeutvalg og akkrediteringsutvalg, samt deltatt i utredninger bl.a. vedrørende rettsmedisin. Bostad ledet arbeidet med to viktige dokumenter, *Kvalitetssikring for spesialiteten patologi* (1994) og *Veileder i biopsibesvarelse av maligne svulster* fra 2000. Han har ledet og medvirket ved en rekke kurs i faget, særlig innen nyrepatologi.

Bostad har vært aktiv innen forskning og har publisert omlag 70 vitenskapelige arbeider, og han har veiledet kandidater til doktorgrad. Han har hatt flere forskningsopphold i utlandet (London og Seattle).

2. Tor Jacob Eide, født 1946.

Eide avla medisinsk embetseksamen i 1971 i Göttingen, og han utdannet seg til patolog i Tromsø. Han avla doktorgrad samme sted i 1984 og hadde ulike universitetsstillinger inntil han ble professor i 1988. Eide var avdelingsoverlege i Tromsø 1988-94 og ledet arbeidet med videre utvikling av en ung patologiavdeling. Han bidro blant mye annet til etablering og utvikling av telepatologi.

I perioden 1995-2005 var Eide professor og avd.sjef ved Rikshospitalet hvor han fortsatt arbeider. Han bidro her sterkt til utvikling og modernisering av en av landets ledende avdelinger med etablering av nye molekylære metoder.

Eide var leder av DNP 2004-2005. Han har sittet i en lang rekke råd og utvalg. Blant annet ledet han en gruppe som utarbeidet den viktige rapporten *Patologifaget i det norske helsevesen* på oppdrag fra Statens helsetilsyn (1999). Eide ledet også et arbeidsutvalg som la frem forslag til oppgradering av DNPs arbeidsbelastningsnormer 2007. Videre har Eide ledet utredninger og arbeidsgrupper om patologitjenester i Helse sør-øst regionen.

Eide har vært aktiv i diagnostisk relatert forskning, særlig innen gastro-intestinal patologi, og han har veiledet kandidater til doktorgrad. Han har publisert vel 100 vitenskapelige arbeider, og han har hatt flere forskningsopphold i utlandet, blant annet i USA.

Eide har vært aktiv innen utdanning og foredragsvirksomhet, og han har holdt en rekke kurs vesentlig innen gastro-intestinal patologi (pancreas, lever mm.)

3. Olav A. Haugen, født 1934.

Haugen tok medisinsk embedseksamen i Bonn i 1960. Han har patologi-utdannelse fra Ullevål sykehus og ble spesialist i 1970. Han var i 1971-75 amanuensis i patologi ved Universitetet i Oslo, og han disputerte i 1974 samme sted på et arbeid om prostatacancer.

I 1975 ble Haugen utnevnt til professor ved Universitetet i Trondheim (senere NTNU) hvor han også var overlege og senere avdelingsoverlege

ved St Olavs hospital. Haugen bidro til oppbygging av diagnostisk patologi i Trondheim og etablering av en rekke nye metoder som EM, immunhistokjemi, telepatologi og datasystemer i patologisk-anatomisk diagnostikk og virksomhet.

Haugen var leder av DNP i 1982-83, og han ledet utvalget i foreningen som i 1981 avga den viktige rapporten *Generalplan for patologi*. Haugen har hatt mange andre verv, bl.a. som dekanus ved medisinsk fakultet i Trondheim.

I 1988-2004 var Haugen professor i rettsmedisin ved NTNU. Han har vært medlem av Den rettsmedisinske kommisjon, de siste årene som leder av Gruppe for rettspatologi og klinisk rettsmedisin.

Haugen har vært aktiv innen forskning og har publisert omlag 100 vitenskapelige arbeider og veiledet kandidater til doktorgrad. Han har hatt flere forskningsopphold i utlandet (USA, Skottland). Haugen har arbeidet aktivt for tverrfaglig samarbeid ved NTNU og har bidratt til interaksjon med det teknologiske miljøet i Trondheim.

4. Frøydis Langmark, født 1941.

Langmark avla medisinsk embetseksamen ved UiO i 1966, og hun ble spesialist i patologi 1973 etter utdanning ved Rikshospitalet. Etter arbeid ved Radiumhospitalet ble hun 1981 ansatt ved Krefregisteret, fra 1983 som direktør, en stilling hun hadde til hun gikk av i 2011.

Langmark ledet Den norske patologforening i 1980-81. Hun har vært aktiv i en lang rekke råd og utvalg nasjonalt og internasjonalt gjennom hele karrieren.

Langmark har hatt en avgjørende og langvarig betydning for utvikling av et av verdens ledende krefregister, kanskje det fremste, og hun har bidratt til registrering av patologidata og epidemiologisk forskning hvor informasjon fra patologer har grunnleggende betydning. Blant mye annet har hun ledet arbeidet med etablering av befolkningsbaserte screening-programmer mot cervix- og mamma-cancer, i tillegg til etablering av en rekke spesialregistre som for eksempel Norsk Brystkrefregister og Norsk Melanomregister.

Langmark har også i uvanlig stor grad vært synlig og bidratt til uredd samfunnsdebatt og til å profilere kreftepidemiologi og patologifaget, og

betydningen av det vi gjør i denne sammenheng, utad i samfunnet. Hun er mye benyttet ved kurs og som foredragsholder.

Langmark har vært aktivt engasjert i forskning og har publisert omlag 130 vitenskapelige arbeider, vesentlig innen patologi og kreft-epidemiologi. Hun har også hatt forskningsopphold i utlandet.

5. Helge Stalsberg, født 1932.

Stalsberg tok medisinsk embetseksamen ved UiO i 1957. Han avla doktorgrad samme sted 1965 og ble spesialist i patologi 1970. Han ble i 1972 professor i morfologi ved det nye Universitetet I Tromsø. Han var i mange år avdelingsoverlege og bidro til å bygge opp en godt rustet avdeling med allsidig diagnostisk virksomhet, og et moderne og forskningsrettet miljø.

Avdelingen kunne etter relativt kort tid dekke alle patologitjenester for Troms og Finnmark, inkludert rekruttering til faget.

Stalsberg har arbeidet for utdanning og kvalitetssikring i faget, og han har holdt flere kurs med internasjonal deltagelse innenfor pediatrik patologi og mammapatologi. Han har blant annet vært medlem av WHO ekspert-panel ved utgivelse av publikasjoner vedrørende klassifikasjon av mammacancer. Stalsberg har også vært mye benyttet som foredragsholder. I den senere tid har han engasjert seg for utdannelse av patologer fra den tredje verden.

Stalsberg har vært aktiv forskningsmessig og han har hatt flere studieopphold i utlandet (bl.a. USA). Han har publisert omlag 100 vitenskapelige arbeider.

Det skal tillegges at Stalsberg også har vært aktiv administrativt og i universitetspolitikk, og han var rektor ved Universitetet I Tromsø 1981-85. Han engasjerte seg i å bygge opp undervisning i det medisinske fagområde og bidro til å fornye medisinstudiet.

Bergen, 9. mars 2012

*Styret i Den norske patologforening
Lars A. Akslen (leder)*